

Tisztelt szerkesztőség

Hosszú évek óta vásárlója vagyok a balassagyarmati vasúttársaság mellett vegyesüzletnek, ahol mindig a lehető leggyorsabban — a szűkös hely ellenére is — kiszolgáltak. November 2-án reggel a pénztárban egy fiatal kislány ült. Készségesen számlázta a vásárolt árukat. Egy ismeretlen férfinak néhány fillérrel kevesebbet adott vissza, nyilván indulatba jött és azt mondta: „én még tudok számolni”. Miatán röviden átnézte a pénztáros a visszatérített összegét, észrevéve a hibát, visszavetted a néhány fillért. Udváriassan elnézést kért és hozzátette, ne haragudjon, nem akartam.

De a férfi nem hagyta abba és durván, nyilvánosan megjegyezte: „Igen, mindenki ezt mondja, ha raitkapják...” Elnézést kérek, de talán

foglalkozásomnál fogva is annyira mélyen bánt az ember irgalmatlanság, hogy nem bírom szó nélkül hagyni. Végeredményben mindenki tévedhet aki dolgozik, mondja a szólásmondás. De a gondatlan tévedést nem lehet szinte becsületsértésig menő megjegyzéssel nyugtáznai, mert a férfi szinte szándékosságot tültetett fel.

Nagyon kérem önöket, annak érdekében is, hogy védjük már meg végre azokat, akik egész nap talpon a mi kívánságunkat igyekeznek teljesíteni, az ilyen minősíthetetlen megjegyzésekkel szemben. Közöljék soraimat, hiszen ez lapjuknál — nagyon helyesen, már máskor is megtörtént.

Dr. Bartos Dénes járásbíró,
(a város tanács tagja)
Balassagyarmat

Öröm fénye csillogott a gyermeki szemekben

A kállói napköziotthonos óvoda dolgozói és óvodásai közelmúltban nagy izgalommal várt vendégeket fogadtak. A jobbágyi Építő-, Szelők- és Szolgáltatóipari Szövetkezet kállói részlegének Ady Endre Szocialista Brigádja képviseletében Havári János jött el, aki a kis háziünnepségen átadta a lakatosbrigád által készített berendezési tárgyakat. A Szamuely Tibor Szocialista Brigád megbízásából Szabó Pál volt jelen. Az asztalosbrigád az óvodában igen hasznosnak alkalmazható eszközöket készített. A Vörös Csillag Termelőszövetkezetek Salvador Alende Szocialista Brigádja — Dulai József vezetésével — egy napi munkabéréből játékokat vásároltak a gyerme-

keknek. Mindhárom brigáddal tervszerű, szocialista szerződésben rögzített kapcsolatot tartanak fenn az óvoda dolgozóival. A gyermekek ismerős-ként fogadták valamennyiüket. Ezután került sor a kállói zöldtermesztő-szakcsoport ajándéka átadására. Benedek István, a szakcsoport elnöke 6000 forint értékben rádiót és magnetofont nyújtott át a korszerű oktató-nevelő munka eredményesebbé tételéhez.

A gyermekek dallal, dalosjátékokkal és verssel köszöntötték az ünnepet és a meghívott vendégeket. Az ajándékok megköszönése és kipróbálása után öröm fénye csillogott a gyermeki szemekben.
Babecz Jánosné
óvodai szmk-elnh., Kálló

Tíz éve szerepelnek

Örömmel számolok be a 10. évét kezdő kórusunk két kedves élményéről. Az egyik, hogy a debreceni agrártudományi egyetem énekkarával találkoztunk rendeztünk Nézsán. Kicsit meghökkenőt talán ez a „találkozó” a távolság miatt, de az nálunk hagyomány. Kórusunk már háromszor volt Debrecenben, és ezzel a kórusal barátságot kötött. Énekelünk már mi is náluk, ők is voltak itt hat évvel ezelőtt. Az alföldiek szívesen kirándulnak hegyvidékre, most is ez történt. A megyében több érdekességet is felkerestek, voltak Hollókőn, ez jelentette számunkra az egyik legmaradandóbb élményt. Megnézték a Bánki-tavat. Este pedig vascsorával vártuk őket az iskolánkban, majd minden kórus-tag éjszakai szállást adott 1-2 egyetemistának. A barátság még szorosabbra fonódott. Közös témánk is volt: együtt és egymásnak énekelgettünk késő estig. Meghívást hagytak itt nekünk: okvetlen

menjünk el a nyáron a virágkarneválra, szállásgondunk nem lesz a vendégekkel teli Debrecenben.

A másik szép dolog, ami-ben részesültünk: kétnapos kirándulás Nyugat-Magyarországon. Fenntartónk, a Börzsönyvidéki ÁFESZ és a MESZÖV ajándéka volt ez az út, melyen a Börzsöny tánc-együttessel együtt gyönyörű utat tettünk meg. Az útvonal Győr—Pannonhalma—Fertőd—Fertőrákos—Kapuvár, itt volt a szállás. Másnap Sopron—Közeg nevezetességeit néztük meg, ragyogó napsütéses időben. Nagyon jól éreztük magunkat, azt hiszem mindnyájan, szívesen fogunk visszaemlékezni mindig. Minden résztvevő nevében köszönetünket fejezem ki fenntartónknak. Nagyon remélem, hogy ezután is még meg fogjuk szolgálni.

Szarka Lajosné,
kórusvezető
Nézsán

Hozzászólás

Több a gond, mint az öröm c. cikk nyomán

Mint a Zagyvavölgye ÁFESZ 13. számú olajtelep vezetője szeretnék csatlakozni véleményemmel a NOGRÁD 1978. november 16-i számában megjelent Olvasók fórumához. Tudjuk, államunk minden évben ad kedvezményt a tüzelő beszerzéséhez. A legtöbb ember ezt becsülettel ki is használja. De nagyon sokan vannak, akik csak akkor szeretnék mindent, amikor nekik kell, vagy az anyagiak engedik nekik, igaz, ez nem mindig úgy jön, ahogyan szeretnénk.

Ebben az évben például nagyon rossz volt és hiányos az ellátás. Ettől eltekintve nagyon sok vevő úgy van, mint ahogy az a „Több a gond, mint az öröm” c. cikkben megjelent. Idézem: „...kőny-nyebben vesztjük el türelmünket, s megünnel a legkülönbözőbb fórumokhoz, hogy saját mulasztásunk pótlására „csodákat teremtsünk...” Pedig sem az AFOR, sem pe-

dig a megye, nem tud csodát művelni, ha nincs miből. Nekünk, vevőknek, pedig könnyebb azt mondani, miért nem törődik velem az eladó, vagy az AFOR, mert én csak most tudok venni. Nem fogok tollat se a saját munkádom, sem az AFOR ellen a hiányosságok végett. Mert meggyőződésből mondom, a vállalatoknak is érdeke a jó hírnév, ami a jó ellátást illeti. De amikor nem tudnak adni, főleg ez falusi vonatkozásban van, nem tud senki segíteni. Igaz, erre jellemző a falu és város közti ellátás. Mi, mint viszonteladók nem kapunk annvit, ami arányban állna a városi ellátással. Itt még van tennivaló! Nálunk sem ritkaság a 2-3 napos nyitvatartás és az 5-6 nap, vagy még ennél is hosszabb idejű zárvatartás.

Kotroczó Ferenc
13. sz. olajtelep-vezetőh.
Nádújfalu

Az olvasók fóruma

Levelezőink jelentik

Kályhacsöggondok nagyban és kicsiben

A városokban és a falusi lakosság körében ki mert volna egyszer is arra gondolni, hogy a füstcsatornás lakóházakban hagyományosan használt (üzhelyekhez füstelvezető csövet beszerelni) ne tudjon. A legmerészebb sejtéssel sem gondol a fogyasztó arra, hogy az egyszerű gyártási technológiával készülő, vaslemezről előállított cső hiánycikk lehet.

— És most itt a válasz: nincs kérem, nem gyártják! Úgy gondolom, hogy a fent említett igényt — szükségletet nem bízhatjuk a véletlenre. Többé-kevésbé egyetértünk azzal, hogy a kiskereskedelem csak azt tudja forgalomba hozni, amit a gyártó vállalat, mint az ipar megtermel. Eppen ezért volna szükség a hármaskapcsolat és az együttműködés állandó fenntartására, kölcsönös informálásra. Az alulról jövő hiányjelzést a nagykereskedelemben felül többszörösen megismételt megrendeléssel kellene szorgalmazni. „Ha a városban, a nem kapokban, nem gyártásban” az egység vezetője úgyszólván beletörődik, az úgy a nagykereskedelemben is nyugvópontokra kerül. Így a nagykereskedelemben nem érzik a sürgetőt, kényszerítő helyzetet, de fellépni sem tud a gyártóknál, termelőknél. Egyszóval az áruhiány okai nemcsak a termelő vállalatoknál, hanem a nagy- és a kiskereskedelemben is kiesirázódhatnak. A fogyasztói érdekvédelem gyakorlati megvalósításában kellene még hatékonyabb intézkedéseket tenni az érintett szervezetek.

T. Gy.
Salgótarján

Szocialista brigád a juhászatban

A kishartyáni „Egyesült Erő” Mg. Termelőszövetkezet csokási juhtelepén a juhászok, Fülöp István vezetésével szocialista brigádban dolgoznak.

Az év elején megalakult brigád vállalta, hogy a technológia megtartásával a tervezett elhullást 3 százalékkal csökkentik, a gyapjútermelési tervet 2 százalékkal túlteljesítik. Igaz, az elhullást nem tudták a vállalt mértékben csökkenteni az ideig, viszont a gyapjútermelés terén ezt kárpótolták, mivel mennyiségben is többet termeltek a terve-

zettél, és a gyapjú minősége is jobb volt az elmúlt évinél.

A „Tudjunk többet” olvasósorozatom keretén belül megvásárolt politikai témájú könyvekből, az újonnan átadott szociális épületben tartják politikai oktatásaikat. A vállalt 140 óra társadalmi munkából a brigád tagjai 126 órát a juhteleg kerítésének befejezésére fordították, ezzel is segítve a termelőszövetkezet munkaerő-problémáját.

Balázs Gábor
mg. üzemmérnök

Elgondolkodtató Szabad idő

A fenti cím egy szó csupán, mely így mindentől elvonatkoztatva értelmetlen is. Hogy mennyire feleltelenek vagyunk mi, emberek, akik a „szocialista” és „humanista” jelzőkkel illetjük magunkat naponta és nagyon sok alkalommal, — az alábbi példákkal mutatom be:

— Felháborodunk azon, hogy környezetünk — utcáink, tereink, melyek kialakításában nagyon sokan saját kezűleg is tevékenykedünk, s tevékenykedünk — nem mindig a legesztétikusabbak. Felháborodunk azon — joggal —, hogy az alig befejezett parkosítást, utat, szervezetlenség miatt feltűnjék. A már végre elrendezett, parkosított, esztétikus terepen gyalogutat taposunk ki, mert ezzel 5, vagy maximum 10 lépést „megspórolunk”. — Felháborodunk — okkal — ha nem találunk parkolóhelyet. „Amikor mi állunk be szabálytalanul, akkor 2-3 kocsit helyet is lefoglalhatjuk, vagy a kiállási lehetőséget elállhatjuk. (Az már nem számít.)” (Lásd: Salgótarján, Pécskő utca, Kismartyi utca stb.).

— Sokalljuk a társadalmi munkát, melyeket az iskolákban végzünk. „A gyermekünk nyugodtan rongálhatja a padokat, berendezéseket, nem a miénket károsítja.” — Idegesít, ha a tömegközlekedési eszközökön elterpeszkednek az ülőhelyek, ha a fiatalabb nem adja át a helyét, ha lármáznak, ha a füstöt a képünkbe fújja stb. „Természetes azonban, ha a mi csomagunknak is kijár legalább egy hely, akkor is, ha sokan állni kénytelenek.” A 8-10-14 éves „picikéknek” is jogos az ülőhely, bár mellettünk rokkant áll. Miért ne bővítsük a rádiót, bár fillva vagyunk, s miért ne füstöljünk a másik képébe, amikor a nemdohányzó szakaszban utazunk.

Sorolhatnám a példákat a végtelenségig, de azt hiszem, ennyi is elég.

L. G.
Salgótarján

hasznos eltöltése

A balassagyarmati ÁFESZ szakszervezeti bizottsága a KPVDZ kulturális hónap rendezvényei keretében megszervezte a dolgozók szabad idejének hasznos eltöltéséből származó kézimunka-kiállítását. 49 darab kézimunka-termék került bemutatásra. A kiállítást a város dolgozóiból mintegy 250 fő tekintette meg és nyilatkozott elismeréssel a látott munkadarabokról. A látogatók szavazatai alapján a legjobban tetszett kézimunkát díjazta a rendezőség. 1200 forint jutalmat fizetett ki. Az ÁFESZ gazdasági és mozgalmi vezetése úgy döntött, hogy hasonló bemutatókat a továbbiakban is szervezni kell.

Benedek László
szb.-titkár, ÁFESZ
Balassagyarmat

Salgótarjáni ingatlan tulajdonosoknak

A salgótarjáni járási és városi földhivatal megkezdte Salgótarján város ingatlanainak egységes nyilvántartási munkáit. Tudomásom szerint jelenleg Zagyvavölgyben munkálkodnak a földhivatal dolgozói, akik mindent megtesznek azért, hogy a tényleges ingatlan tulajdonos nevére kerüljön az általuk már tartós ideje birtokba vett és tulajdonként használt ház, vagy telek stb.

A földhivatal legjobb igyekezte ellenére is előfordulhat — és biztos elő is fordul — számos bosszúság is. Ennek csökkentése egyik célom, mert az 1972. évi 31. sz. tvr. által nyújtott jelentős előnyöket csakis most, az ingatlan-nyilvántartás szerkesztésénél lehet érvényesíteni. Ebben az eljárásban minden traktat használt vehetjük. Az olyan szerződés is, ami a rendes eljárásban figyelembe nem vehető! És ez olyan előny, érdemes még több évtizedes iratot is elővenni, és bemutatni a földhivatal szakembereinek!

A mi állomásfőnökünk

Évek óta a selypi cukorgyárat kampány idejére a vasúti szolgálat végzésére munkaerővel Kisterenye állomásfőnöke látja el. Főképpen nyugdíjasokból, de tényleges szolgálatosokból is. A szolgálati hely azonban távol esik a honállomástól, mely távolságot naponta utazni kell. Ez az utazási idő a pihenésből napi 3-4 órát is elvesz, illetve elvett. Kisterenye állomásfőnöke beosztottjaival segítségére sietett, s előterjesztést írt a MÁV igazgatóságához azzal a kéréssel, hogy a Selyp állomásra a kampány idejére járó vasúti szolgálatosok a 303. számú gyorsvonatot igénybe vehessék. Selyp állomásra egyperces megállást biztosítottak, az igazgatóság tehát hozzájárult, hogy könnyítse a pihenőidő hasznos eltöltését. Így tehát utazásunk ideje megrövidült, pihenőidőnk meghosszabbodott. Állomásfőnökünk, Csécsi Ernő elgondolása, s velünk való törődése eredményes volt. Melyet valamennyi Selypre kirendelt ezúton köszön meg. A Selypre kirendelt nevében:

Koós Kálmán
Kisterenye

Veszélyes árok

Nógrádmegyér Petőfi út 183. szám alatt lakunk. Velünk szemben van az általános iskola. Közvetlen a lakásunk előtt egy kibetonozott vízvezető árok van, ami mindaddig nincs lefedve. Igaz, védőkorlással el van látva, de úgy érzem, ezzel nincs megoldva a probléma. A gyerekek iskolából jövet-menet hirtáznak a korlátot, ami nagyon balesetveszélyes.

Ebbe a gödörbe szemét is kerül, és napsütéses időben — noha erről már nemigen lehet szó — bűzlik. Ha szellőztetünk tiszta levegő helyett kellemetlen szag áramlik a szobánkba. Ezzel a gonddal már fordultunk a helyi tanácsoshoz és a megyei KÖJÁL-hoz is. El is jöttek megnézni, de azóta még intézkedés nem történt, pedig a KÖJÁL-t még korábban társasul értesítettük. Tisztelettel:

Rácz Béla és családja
Nógrádmegyér, Petőfi út 183.
A szerk. megjegyzi: Fel-fételezzük, hogy e sorok olvasása után fedlap kerül a korláttal már körülvenett gödör fölé, s megszűnik a balesetveszély!

Csak a MÁV

felelős?

Ködös, hideg délelőtt van. Sokan várakozunk a Balassagyarmat—Aszód között közlekedő vonatra. Pici gyerekekkel kiné toporognak az anyukák. A parányi váróterem megtelt. Undorító bűz, füst fogad, holdott DOHÁNYOZNI TILOS! A tisztaság kifogásolható. Megérkezik a vonat. Sietünk felszállni, hogy végre megmelegedjünk. Meleg az van, csak hát le is kellene ülni! Előkerülnek a zsebkecskék és megkezdődik a töröltetés. Ujjnyi korom az ülésekben. Részben érthető, hiszen nem Diesel. De az már érthetetlen, hogy minden ragad a kosztól! A szeméttartók dugig és többnyire üvegekkel. Igaz, a földön is akad belőle, s ami a kalauz szemét is zavarja, berúgja az ülések alá. Az ülések fölött különböző reprodukcók tiltakoznak jelenlegi környezetük ellen. Odább masztos üveg alatt alig kibégészhető figyelmeztetés: Kézmosás közben használjon körömkéfé! Így igaz. Használnám is, ha hoztam volna magammal, no meg szappant és törölközőt, mert hogy ezeket sem találok. Olykor még a víz is hiányzik.

Ez nem első benyomás. Sajnos, már évek óta ezt kell tapasztalnom. Nem akarom a vasutat elmarasztalni, mert hát igen nehéz takarítónőt találni, de ahogy a Volán megoldotta a problémát a higiénia területén, meggyőződésem, hogy itt is lehetne hasonló eredményeket elérni.

Es ami az utazóközönséget illeti, ne fókuszok a gondot hanyagságunkkal. Azt hiszem, minimális követelmény a XX. században, hogy esztétikailag igényeink tudatában kulturáltan viselkedjünk!

Fayszán Irén
Balassagyarmat
Rákóczi út 117—123.

Maconkai

események

A maconkai kultúrotthonban a közelmúlt napokban tartottuk meg az öregek napját. A Hazafias Népfőnt és a nagyközségi tanács rendezésében, a KISZ-esek és úttörők valamint a helyi kultúrcsoport szereplése tette színvonalasabbá az ünnepséget, melynek kiemelkedő része volt Gecse Bertalan és felesége 60. házassági évfordulója és Kecskés István és felesége 50. házassági évfordulója alkalmából való köszöntése. Személyesen látogatták meg lakásán özv. Hajdú Józsefnét, a legidősebb, 99 éves asszonyt, virággal és jókívánsággal köszöntötték.

További terveinkben szerepel egy budaeresti kirándulás, a Nemzeti Múzeum megtekintése nyugdíjasaink részvételével, majd decemberben előadás-sorozatot tartunk „Hogyan éljen az idős ember” címmel.

Urnán Béláné
Maconka kultúrotthon-v.

jogával még késve is élhet az ingatlan tulajdonos, hiszen amennyiben a földhivatalnál eljár a szerkesztés befejezéséig a hivatal pótolja a hiányosságot, ami a polgár használja. Az idő és pénz megtakarítása ebben az eljárásban nyilvánvaló. Például egybenként aki szerződését 30 napon túl mutatja be az illetékhivatalnak, de 90 napon belül, külön 1000 forintot, 90 nap eltelté után pedig 1500 forint bírságot köteles mulasztásáért fizetni. Az ingatlan-nyilvántartás szerkesztésénél bírság kizárt! Nem célo, hogy minden bonolyult variációra reflektáljunk. De a felvetés életszerű, éljünk a lehetőségekkel.

Dr. Kecskés Géza
Salgótarján

Összeállította: Tóth Jolán